

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“

COM(2010) 543 galutinis

(2011/C 248/15)

Pranešėjas **Jorge PEGADO LIZ**

Europos Komisija, vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 304 straipsniu, 2010 m. spalio 8 d. nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl

Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“

COM (2010) 543 galutinis.

Bendrosios rinkos, gamybos ir vartojimo skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto darbo šiuo klausimu organizavimą, 2011 m. gegužės 26 d. priėmė savo nuomonę.

472-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2011 m. birželio 15–16 d. (birželio 15 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 128 nariams balsavus už, 1 – prieš ir 5 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas (EESRK) palankiai vertina ne tik šiame komunikate, bet ir su strategija „Europa 2020“ susijusiuose dokumentuose bei Bendrosios rinkos akte Komisijos parodytą norą stiprinti politines, teisėkūros ir administracines procedūras siekiant užtikrinti, kad Bendrijos teisės aktai būtų racionaliau ir tinkamiau rengiami ir taikomi visuose politikos ciklo etapuose – nuo jų rengimo iki įgyvendinimo, kurį vykdo kompetentingos valstybių narių institucijos, ir galutinio įvertinimo, ar galutiniai naudotojai atitinka tokių teisės aktų reikalavimus.

1.2 Tačiau Komitetas nesupranta, kam reikalingas naujas terminas, kuriuo pakeista „geresnė teisėkūra“; nebent šis komunikatas yra tik politinis dokumentas.

1.3 EESRK džiaugiasi, kad Komisija atsižvelgė į keletą pasiūlymų, kuriuos Komitetas pateikė savo nuomonėse šiuo klausimu, todėl palankiai vertina išreikštą ketinimą gerinti subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo stebėseną, griežtinti poveikio vertinimo tyrimus, užtikrinti, kad *ex-post* vertinimai būtų labiau strateginio pobūdžio ir kompleksiškesni, o valstybės narės ir jų parlamentai aktyviau dalyvautų reguliavimo procese, suteikiant jiems daugiau atsakomybės ir siūlant paramą su teisėkūra susijusiai veiklai vykdyti. Komitetas itin palankiai vertina pasiūlymą užtikrinti aktyvesnį viešojo sektoriaus ir kitų suinteresuotųjų šalių dalyvavimą rengiant, perkeltiant Bendrijos teisės aktus į nacionalinę teisę ir juos įgyvendinant, ypač pailginant viešųjų konsultacijų trukmę bei supaprastinant pažeidimo tyrimo procedūras ir didinant jų veiksmingumą.

1.4 Tačiau Komitetas laikosi nuomonės, kad komunikate neaptarta tai, ko būtų galima tikėtis, – neapsvarstyti tinkami oficialaus strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo, teisėkūros aspektų įtvirtinimo arba tiesiog pagal Bendrosios rinkos aktą numatytų prioritetinių priemonių taikymo būdai.

1.5 EESRK nuomone, itin svarbu, kad paskelbus komunikatą būtų patvirtintas realus veiksmų planas, kuriame būtų nustatyti tikslai, pasiūlytos ir nurodytos priemonės, įvertintas poveikis, apibrėžtos galimybės bei nustatytas sąnaudų ir naudos santykis, kurį reikės iš anksto išsamiai aptarti su pilietine visuomene Bendrijos, nacionaliniu, regionų ir vietos lygmenimis.

1.6 Todėl Komitetas ragina Komisiją būsimose komunikato redakcijose visų pirma atsižvelgti į šioje nuomonėje išdėstytas bendras rekomendacijas ir pagrįsti poziciją, kurios šioje srityje ji laikosi jau keletą metų.

1.7 EESRK nuomone, reikėtų aiškiau apibrėžti kai kuriuos aspektus, pavyzdžiui, kaip už *ex ante* poveikio vertinimo įgyvendinimą atsakingos visos Bendrijos institucijos jį vykdo, koks turėtų būti už poveikio vertinimo stebėseną atsakingo organo pobūdis ir kas turėtų būti jo nariai, kokie naudojami kriterijai, ypač susiję su poveikiu pagrindinėms teisėms. Turėtų būti apibrėžti didesnio skaidrumo užtikrinimo būdai ir priemonės. Taip pat reikėtų išsamiau, atsižvelgiant į sektoriaus ypatumus, apsvarstyti su finansų, sveikatos priežiūros ir socialinės apsaugos sektoriais susijusius klausimus ir prioritetų nustatymo kriterijus, skundų vertinimo ir nagrinėjimo mechanizmus, automatinio pažeidimų nustatymo priemones, nacionalinių teismų veiklos gerinimo būdus ir kitas papildomas priemones.

1.8 Galiausiai, Komitetas laikosi nuomonės, kad Komisija nepastebėjo keleto svarbių aspektų, ir ragina tinkamai juos apsvarstyti ir įtraukti į komunikatą. Tai pasakytina apie teisinių tekstų kokybės vertinimo rodiklius ir kriterijus, praktines teisės

aktų supaprastinimo priemonės, nesuvokiamą nesugebėjimą aiškiai vadovautis reguliavimo priemonėmis, ypač siekiant visiško suderinimo vidaus rinkos kūrimo užbaigimo klausimais, neatleistinai nepaminėtą galimybę rinktis neprivalomas schemas, savireguliacijos ir bendro reguliavimo įtaką, Komiteto nuostabai, nepaminėtą itin svarbų darbą, atliktą įgyvendinant Bendrą principų sistemą (BPS), ir šiuo metu svarstomus pasiūlymus dėl geresnio Europos sutarčių teisės suderinimo.

1.9 Tačiau silpniausia komunikato dalis, EESRK nuomone, susijusi su tinkamu Bendrijos teisės aktų taikymu. Todėl Komitetas ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti pagrindines priežastis, lemiančias visuotinai netinkamą Bendrijos teisyno taikymą, kuri kasmet vis iš naujo patvirtina šiuo klausimu rengiamos ataskaitos. EESRK taip pat norėtų, kad Komisija tinkamai atsižvelgtų į daugelį pastabų ir rekomendacijų, kurias Komitetas pateikė skirtingose nuomonėse, ir sistemingai ištirtų priemones, kurių reikia imtis siekiant esminių dabartinės padėties pokyčių.

2. Įžanga. Sąvoka ir bendros aplinkybės

2.1 Remiantis šiuo komunikatu, „sumanų reguliavimą“ reikėtų suprasti kaip reguliavimą:

- kuris susijęs su visais politikos ciklo etapais – nuo teisės akto kūrimo iki jo įgyvendinimo, vykdymo užtikrinimo, vertinimo ir persvarstymo;
- kuris turi išlikti bendra Europos institucijų ir valstybių narių atsakomybė;
- kuriam daugiausia įtakos turi turėti nuomonės tų subjektų, kuriems reguliavimas turi didžiausią poveikį, ir todėl būtina dar labiau stiprinti piliečių ir suinteresuotųjų šalių įtaką.

2.2 Kaip per EESRK nuomonės parengiamuosius posėdžius ne kartą teigė Komisijos atstovas, jos nuomone, tai tik politinis dokumentas, kuris nėra techninio pobūdžio, todėl neverta tikėtis, kad jame būtų pateikta aiški „sumanus reguliavimo“ apibrėžtis.

2.3 Tačiau dabartinė „sumanus reguliavimo“ iniciatyva įgyvendinama tęsiant „geresnio reglamentavimo“ iniciatyvą, kuriai Bendrijos institucijos apskritai, ir ypač Komisija, per pastaruosius 10 metų skyrė itin daug pastangų ir labai sėkmingai siekė jos tikslų; prie to prisidėjo ir EESRK, visuomet rėmęs šią iniciatyvą ir raginęs ją įgyvendinti, kaip aiškiai matyti iš daugelio EESRK parengtų nuomonių ⁽¹⁾.

3. Bendrosios pastabos

3.1 Atsižvelgiant į dabartinę Bendrijos teisėkūros padėtį, būtina išsamiai apsvarstyti teisės aktų kūrimą, rengimą, perkėlimą į nacionalinę teisę ir įgyvendinimą, tiek pat dėmesio skiriant jų peržiūrai ir supaprastinimui.

3.2 Todėl EESRK laikosi nuomonės, kad ši klausimą būtina išsamiai apsvarstyti, į diskusiją įtraukiant pilietinę visuomenę, ne tik todėl, kad pilietinė visuomenė patirs Bendrijos teisės aktų padarinius, bet ir todėl, kad jos dalyvavimas galėtų turėti lemiamą įtaką siekiant to, ko trokšta visi – pagerinti esamą reguliavimo sistemą.

3.3 Atsižvelgiant į tokias aplinkybes, kai šis komunikatas yra tik politinis dokumentas, atrodo, kad jame nėra to, ko iš tikrųjų reikia. Nors jame pateikiama daugiau nei užtektinai puikių pasiūlymų ir gerų ketinimų, jame nenurodyta konkrečių ir veiksmingų priemonių.

3.4 Plačiąja prasme galima teigti, kad jei komunikatas yra tik politinis dokumentas, jį reikės papildyti realia programa, kurioje būtų numatyti tikslai, išsamiai apibūdintos siūlomos priemonės ir nurodytos priemonės, kurių reikėtų imtis, bei įvertintas galimas poveikis. Programoje turėtų būti numatyti galimi pasirinkimo variantai ir nustatytas sąnaudų ir naudos santykis.

3.5 EESRK apskritai palankiai vertina analizę, kuria paremtas komunikatas, ir jame siūlomus tikslus. EESRK nesupranta, kodėl terminą „geresnis reglamentavimas“ reikėtų pakeisti „sumanų reguliavimu“, nebent tai yra tik politinis dokumentas.

3.6 Todėl EESRK mano, kad būtų naudinga vėl pakartoti nuomonę, kurią Komitetas jau išsakė šia tema:

- a) reikėtų griežčiau taikyti „geresnio reglamentavimo“ principus;
- b) užtikrinti didesnę skaidrumą visais teisės aktų rengimo lygmenimis;
- c) atidžiau rinktis teises priemones, įskaitant savireguliaciją ir bendrą reguliavimą;
- d) nacionaliniu lygmeniu sukurti sistemingesnio direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę stebėjimo sistemą;
- e) nepamiršti Lisabonos sutartimi nacionaliniams parlamentams suteiktų naujų funkcijų ir didesnių įgaliojimų;
- f) Komisija taip pat turėtų dažniau rengti savo aiškinamuosius komunikatus;
- g) daugiau pastangų taip pat reikės skirti teisės aktų supaprastinimui ir kodifikavimui.

4. Konkrečios pastabos

A. Aspektai, kuriuos reikėtų palankiai vertinti

4.1 Konkrečiomis pastabomis turi būti atkreipiamas dėmesys į teigiamus komunikato aspektus, kuriuos reikėtų palankiai vertinti ir remti.

⁽¹⁾ OL C 48, 2011 2 15, p. 107 ir OL C 175, 2009 7 28, p. 26.

4.2 Visų pirma jame siūloma atidžiau stebėti, kaip laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų, ir gerinti teisinių tekstų kokybę, ypač atliekant griežtesnius poveikio vertinimus.

4.3 Jame taip pat paminėti ketinimai tęsti programas, kuriomis siekiama supaprastinti teisės aktus ir mažinti nereikalingą administracinę naštą mažiausiai 25 proc.

4.4 Labiau tam tikra strategija pagrįsto ir kompleksiškesnio *ex-post* vertinimo idėja taip pat palankiai vertintina; atliekant tokių *ex-post* vertinimų būtų atsižvelgiama ne tik į esamą teisinę sistemą, bet ir susijusius ekonominius, socialinius ir aplinkosaugos padarinius, ir tai nebūtų pavienių teisėkūros iniciatyvų vertinimas.

4.5 Ypač palankiai vertintinos visos iniciatyvos, kuriomis siekiama paraginti valstybes nares priimti su teisėkūros procesu susijusius išpareigojimus į teisinių tekstų rengimą įtraukiant nacionalinius parlamentus, kad būtų tinkamai atsižvelgta į naujas funkcijas, kurios jiems buvo suteiktos pagal Lisabonos sutartį, ypač jos 8 ir 13 straipsnių nuostatas.

4.6 Todėl EESRK palankiai vertina tai, kad Komisija pasirengusi ne tik pasiūlyti paramą įvairioms valstybių narių institucijoms, susijusioms su Bendrijos teisyne perkėlimu į nacionalinę teisę ir jų įgyvendinimu, bet ir užtikrinti visuomenės ir kitų suinteresuotųjų šalių dalyvavimą diskusijose, kurios turėtų vykti kiekvienoje valstybėje narėje rengiant Bendrijos teisės aktus, perkeltiant šiuos teisės aktus į nacionalinę teisę ir juos priderinant prie nacionalinių teisės aktų.

4.7 Labai palankiai vertintinas ir Komisijos pasiryžimas supaprastinti pažeidimo tyrimo procedūras bei nustatyti prioritetus, toliau naudojantis SOLVIT, atsižvelgiant į poreikį suteikti suinteresuotosioms šalims naują postūmį, pagerinti informacijos sklaidą ir padidinti jų pasitikėjimą viena kita.

4.8 Taip pat pagirtinas siūlymas pailginti viešųjų konsultacijų trukmę nuo 8 iki 12 savaičių siekiant „dar labiau padidinti piliečių ir suinteresuotųjų šalių įtaką“. EESRK nuomone, šia priemone siekiama to paties, kas dabar numatyta Lisabonos sutarties 11 straipsnyje, – tai padės ES įgyvendinti dalyvaujamają demokratiją.

B. Ką būtų galima gerinti

4.9 EESRK supranta, kodėl Komisija laikosi nuomonės, kad poveikio vertinimo stebėseną ir toliau turėtų vykdyti už šį klausimą atsakingas vidaus komitetas. Nepaisant to, reikėtų atsižvelgti ir į nuomones, išsakomas per viešąsias konsultacijas, kad stebėseną turėtų vykdyti nepriklausomas išorės organas. Arba būtų galima sukurti vidaus organą, kurį sudarytų visų valstybių narių atstovai. Bet kuriuo atveju reikia didinti Poveikio vertinimo tarybos įgaliojimus sukuriant mechanizmą, kurį taikant būtų būtina atlikti poveikio vertinimą. Be to, Poveikio vertinimo taryba neturi galios sustabdyti poveikio vertinimo ataskaitos ir *de facto* susijusio pasiūlymo dėl teisės akto, jeigu

atlikusi analizę nustatytų didelių atlikto tyrimo trūkumų. Šiuos klausimus reikėtų apsvarstyti išsamiau, atsižvelgiant į tai, kad jie, kaip pripažįsta ir Komisija, yra „pagrindinė šios sistemos dalis“.

4.10 Be to, neseniai Europos Audito Rūmų parengtoje ataskaitoje prieita prie išvados, kad, nepaisant dažnų suinteresuotųjų šalių prašymų, Europos Komisija nemato prasmės konsultuotis dėl poveikio vertinimų projektų. Konsultacijos dėl poveikio vertinimo ataskaitų projektų padėtų patobulinti procesą suinteresuotųjų šalių požiūriu, o tai užtikrintų, kad bendrame teisėkūros procese, kuriame dalyvauja Ministrų Taryba ir Europos Parlamentas, būtų naudojamas „geriausias produktas“.

4.11 Toje pačioje Audito Rūmų ataskaitoje aiškiai iškeltas vienas pagrindinių ES poveikio vertinimo sistemos trūkumų – tai, kad nei Europos Parlamentas, nei Taryba sistemingai neanalizuoja savo pasiūlytų pakeitimų poveikio. EESRK prašo Tarybos ir Europos Parlamento parengti ir paskelbti skaitytajui lengvai suprantamas savo poveikio vertinimų santraukas ir prisijungti prie Tarptautinio susitarimo ⁽²⁾.

4.12 Komunikate neaprašyti kriterijai, kuriuos būtų galima taikyti rengiant pageidaujamus poveikio vertinimus ⁽³⁾.

4.13 Kalbant apie sistemos skaidrumo didinimą, Komisija turėtų nurodyti, kaip ir kokiomis priemonėmis ji ketina tai padaryti.

4.14 Dėl poveikio pagrindinėms teisėms vertinimo Komisijai taip pat būtų naudinga tiksliai nurodyti, kaip ir kokiomis priemonėmis ji ketina įgyvendinti ir šį tikslą.

4.15 Dabartinė ekonomikos krizė parodė, kad būtina iš naujo apsvarstyti, ko siekiama rinkos dalyvių reguliavimu, todėl naujosios „sumanaus reguliavimo“ iniciatyvos reikėtų imtis atsižvelgiant į kiekvieno sektoriaus ypatumus ir sektorių sąveiką, o komunikate ypatingą dėmesį reikėtų skirti finansų, sveikatos priežiūros ir socialinės apsaugos sektoriams.

4.16 Kalbant apie tai, kaip Komisija naudojasi su pažeidimais susijusiais savo įgaliojimais, ypač „Sutarties nustatyta tvarka veiksmingai ir nešališkai vykdyti užduotis reikalingom[i]s vidaus organizacinėm[i]s priemonėm[i]s“ ⁽⁴⁾, Komisijai siūloma išsamiai apibūdinti prioritetų nustatymo kriterijus, vertinimo mechanizmus, skundų nagrinėjimą, konkrečias neoficialaus pažeidimų nustatymo priemones, priemones nacionalinių teismų ir kitų papildomų priemonių veiklai gerinti (SOLVIT, FIN-NET, ECC-NET, pakaitines ir neteismines priemones).

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL C 21, 2011 1 21, p. 66.

⁽⁴⁾ COM(2002) 725 galutinis.

C. Ko trūksta

4.17 Kalbant apie teisinių tekstų kokybės gerinimą, komunikate nenurodyta nei veiksnių, nei kriterijų, kuriais naudojantis būtų vertinamas šis procesas.

4.18 Dėl teisės aktų supaprastinimo visai neužsiminta apie regis akivaizdų poreikį imtis konkrečių priemonių, pavyzdžiui:

— siekti realaus ir išsamaus kodifikavimo, o ne tiesiog kompiuoti tekstus,

— visą tekstą skelbti tuomet, kai jis jau peržiūrėtas ir iš dalies pakeistas, o ne tiesiog sujungus kelis variantus ir pateikus nuorodas į įvairių teisės aktų straipsnius.

4.19 Aiškiai nepripažįstama reguliavimo priemonės galimybė, užuot taikius direktyvas, nepaisant to, kad tokio požiūrio galimybė svarstoma strategijoje „Europa 2020“.

4.20 Nepateikiama jokių sąsajų su itin svarbiu darbu, kuris buvo atliktas įgyvendinant bendrą principų sistemą, ar Komisijos neseniai pateiktas šiuo metu svarstomais pasiūlymais toliau derinti Europos sutarčių teisę⁽⁵⁾.

4.21 Neužsiminta apie poreikį sistemingai apsvarstyti 28-ojo režimo galimybę „geresnio reglamentavimo“⁽⁶⁾ iniciatyvoms.

4.22 Taip pat stebėtina, kad komunikate nekalbama apie savireguliacijos ir bendro reguliavimo įtaką bei būtinybę iš anksto apsvarstyti tai, ką būtų galima naudingai išspręsti taikant ne teisėkūros aktus, o ne reglamentus.

4.23 Tačiau silpniausia komunikato dalis susijusi su Bendrijos teisės aktų įgyvendinimu. Šiuo klausimu EESRK norėtų atkreipti dėmesį į savo nuomos šia tema⁽⁷⁾ ir pirmininkavusios Belgijos neseniai šiuo klausimu surengtos konferencijos išvadas⁽⁸⁾.

4.24 Šiuo požiūriu itin svarbi 2010 m. spalio 1 d. Komisijos ataskaita dėl ES teisės taikymo⁽⁹⁾, kurioje nurodoma, kad nors padėtis pagerėjo šiek tiek mažiau nei ankstesniais metais, vidutiniškai 51 proc. reikiamų teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių vėlavo, o pažeidimų nagrinėjimo procedūros truko vidutiniškai 24 mėnesius.

⁽⁵⁾ Komisijos Žalioji knyga dėl politinių galimybių sukurti Europos sutarčių teisę vartotojams ir įmonėms (COM(2010) 348 galutinis)

⁽⁶⁾ Žr. EESRK nuomonę savo iniciatyva dėl 28-ojo režimo (OL C 21, 2011 1 21, p. 26) ir nuorodas į šį metodą neseniai paskelbtose svarbiose ataskaitose, pavyzdžiui, 2010 m. gegužės 9 d. Mario Monti ataskaitoje „Nauja strategija vidaus rinkai“, 2010 m. gegužės 8 d. Felipe González ataskaitoje „Projektas „Europa 2030““ ir 2008 m. birželio 8 d. Alain Lamassoure ataskaitoje „Piliečiai ir Bendrijos teisės taikymas“

⁽⁷⁾ OL C 24, 2006 1 31, p. 52 ir OL C 18, 2011 01 19, p. 100.

⁽⁸⁾ Aukšto lygio konferencija „Europos vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo diena“ (2010 m. rugsėjo 22 d., Briuselis).

⁽⁹⁾ Žr. COM (2010) 538 galutinis, 27-oji metinė ES teisės taikymo kontrolės ataskaita (2009 m.).

4.25 Komisija nenurodo pagrindinių priežasčių, dėl kurių valstybėse narėse taip dažnai netinkamai taikomas Bendrijos teisyne (EESRK ne kartą išreiškė pastabas šiuo klausimu). Tai galima paaiškinti tik tuo, kad tai tėra politinis dokumentas. Tačiau dėl jo svarbos sumaniojo reguliavimo sistemoje vertėtų atkreipti dėmesį į šiuos aspektus:

a) netinkamą arba nevysišką Bendrijos taisyklių perkėlimą į nacionalinius teisės aktus, kuriuose jos dažnai laikomos nepageidaujamomis arba prieštaraujantiomis nacionalinėms tradicijoms ir interesams;

b) nacionalinių valdžios institucijų politinės valios vadovautis taisyklėmis ir užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklių, kurios, jų nuomone, prieštarauja nacionalinei teisei ir nacionalinėms tradicijoms, stoką;

c) nuolat vyraujančią tendenciją Bendrijos taisykles papildyti naujais nebūtinais reguliavimo mechanizmais arba pasirinkti tik tam tikras šių taisyklių dalis (*perteklinį reguliavimą ir vien valstybei narei palankių nuostatų pasirinkimą*); be koreliacijos lentelių, kurias turi parengti valstybės narės, kaip nurodyta Tarpinstituciniame susitarime⁽¹⁰⁾ ir Komisijos ir Europos Parlamento bendrajame susitarime, valstybėms narėms netgi rekomenduoti nurodyti, kurios į nacionalinę teisę perkeltos nuostatos yra perteklinės;

d) nacionalinių valdžios institucijų netinkamą pradinį pasirenimą siekiant suprasti Bendrijos teisyne ir užtikrinti jo taikymą;

e) kartais nepakankamą kai kurių teisėjų ir kitų teismų sistemos dalyvių (teisinių, teismo tarnautojų ir kt.) specialųjį parenkimą kai kuriose Bendrijos teisės srityse, kuris kartais lemia neteisingą į nacionalinę teisę perkeltų teisės aktų taikymą arba jų netaikymą ir „paralelinį“ nacionalinės teisės aktų taikymą;

f) poreikį plėtoti administracines bendradarbiavimo priemones siekiant ištraukti pilietinės visuomenės organizacijas, visų pirma vartotojų apsaugos asociacijas;

g) išvalgos ir baudžiamosios teisės suderinimo, dėl kurio teisė spręsti palikta pačioms valstybėms narėms, stoką.

⁽¹⁰⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

4.26 Komisija taip pat turėtų, kaip svarbiausio dalyko, imtis spręsti nacionalinių valdžios institucijų, ypač tų, kurios tiesiogiai atsakingos už Bendrijos teisės taikymą valstybėse narėse, informavimo ir mokymo klausimą. Šiuo požiūriu reikėtų geriau informuoti ir mokyti teisėjus ir apskritai prokurorus, kurie atsakingi už galutinę teisės aktų aiškinimą ir taikymą tam tikrais atvejais, kai dėl to kyla ginčų.

2011 m. birželio 15 d., Briuselis

*Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas*
Staffan NILSSON
